

„NAŠ GLAS“ izide vsakega prvega, in petnajstega v mesecu. Naročnina za celo leto din 40.—, za pol leta din 20.—, za četrt leta din 10.—. — Za inozemstvo je dodati poštino. — Oglasi po ceniku. —

NAŠ GLAS

Uredništvo: Ljubljana, Frančiškanska ulica 6/I. Rokopisi se ne vračajo. Nefrankirana pisma se ne sprejemajo. — Upravništvo: Ljubljana, Frančiškanska ulica št. 6. Račun poštne hranilnice v Ljubljani št. 11.467.

List za državne nameščence in upokoјence

L. A.: Draginja in naši prejemki

Ze leto dni beremo skoraj dan za dnem v dnevnih poročila o vojnih strahotah, o kakršnih se ljudem med svetovno vojno 1914.—1918. niti sanjalo ni. Vsak dan beremo popise, kako se najbolj civilizirani in najbolj bogati kraji Evrope spreminjajo v gomile razvalin, pomešanih s krvjo borcev in neborcev. Samo kot opazovalci tega svetovnega klanja stojimo Jugoslovani ob strani in opazujemo to gigantsko borbo narodov.

Čeprav smo doslej ostali obvarovani neposrednih grozot svetovnega požara, vendar tudi naša država vsak dan močnejše občuti zle posledice vojne. Zlasti na gospodarskem področju se pojavljajo motnje, ki bistveno posegajo v vse naše življenje. Ze kmalu po pričetku sedanje vojne so začele pri nas naglo rasti cene posameznih predmetov, pojavilo se je tudi pomanjkanje določenih vrst blaga, predvsem seveda tistega, ki ga moramo uvažati iz tujine. To naraščanje draginje je zlasti v zadnjih mesecih doseglo tako silo in tolikšen obseg, da je nekaterih najvažnejših življenjskih potrebščin sploh zmanjkalo na trgu, druge, kolikor se še dobe, so se pa tako silno podražile, da so postale praktično nedostopne ogromni večini prebivalstva. Po uradnih statistikah so se cene v zadnjem letu dvignile za preko 30 %, dejansko je pa ta skok še večji. Mnogi najvažnejši predmeti vsakdanje potrebe, kakor so moka, krompir, olje, mast itd., so se pa podražili ne le za 50, temveč tudi za 100 % in še več. Z naraščanjem draginje gre hkrati tudi razvrednotenje denarja.

Nekaterih, zlasti kmetijskih pridelkov pa skoraj ni več dobiti v prosti prodaji — kar je za tako izrazito kmetijsko deželo, kakor je naša država, skrajno čuden in nenavaden pojav. Oderuštvo, navijanje cen, skrievanje zalog, verižništvo in izmoggavanje konsumentov se je razbohotilo do neznosnosti. Široke množice prebivalstva po mestih trpe pomanjkanje in z obupom zro v prihodnost.

Najhuje je draginja prizadela vse, ki so navezani na stalne prejemke, ki jih dobivajo za svoje telesno ali umsko delo. Med njimi so državni uslužbenci in upokoјenci še v posebno težavnem položaju, ker zanje ne veljajo narodnogospodarski zakoni povpraševanja in ponudbe, temveč jim država kot delodajalec odmerja prejemke. Ročni delavci imajo vsaj možnost s pomočjo svojih organizacij od podjetnikov zvišanje mezd draginji primerno.

Davno pred izbruhom sovražnosti smo že več let neprestano ponavljali, da so naši dohodki preniški za kar najbolj skromno in stanu količjak primerno življenje. Da niso zdaj niti od daleč zadostni za sedanjo draginjo, je torej umevno samo po sebi. Saj neznatnega zvišanja, ki ga je bilo deležnih samo nekaj kategorij upokoјencev (z zvišanjem doklad) kakor tudi še skromnejšega povišanja prejemkov aktivnih uslužbencev (ki so dobili izredne doklade) ni mogoče smatrati za zadostno od pomoč. Izredna doklada znaša pri nižjih uslužbenih ponekod komaj 50 dinarjev na mesec, v najboljših primerih pa komaj 200 din. Spričo medtem naraslih cen, je to samo kaplja, izlita v požar. Brez pretiravanja in brez demagogije je treba ugotoviti, da mora velika večina državnega uslužbenstva in upokoјencev v današnjih razmerah dobesedno stradati. Kdor je navezan izključno na službene prejemke ali pokojnino in nima lastnega premoženja ali postranskih dohodkov, ne more s svojimi dohodki kriti izdatkov za najpreprostejše preživljanje sebe in družine. To je dejstvo, ki ga ni mogoče utajiti.

Medtem ko se mora državno uslužbenstvo omejevati do skrajnih meja možnosti, ko mora s strahom gledati v temno bodočnost, vidi kako se drugi stanovi okorišajo z revščino delovnega ljudstva. Banatski veleposestniki in naši kmetje po mili volji zvišujejo cene svojim pridelkom, industrijci brez obzirnosti dražje svoje izdelke, trgovci z navijanjem cen služijo nesorazmerno visoke in neupravičene dobičke. Noben od teh ne čuti potrebe, iz socialnih ozirov omejiti svoje dohodke v korist skupnosti, samo stalni nameščenci, zlasti državni, se morajo v interesu celote zadovoljevati z notorično preniškimi in za življenje nezadostnimi dohodki. Da svojim uslužbencem in upokoјencem država ne more zvišati prejemkov, utemeljujejo s prevelikimi izdatki in nemožnostjo zvišanja državnih dohodkov. To je do neke meje točno — toda danes, ko se vsem drugim slojem dopušča, da za svoje blago ali svoje delo zahtevajo in dejansko tudi

višje cene, imajo tudi državni nameščenci isto pravico.

Ker vse kaže, da draginje navzlic številnim dobro mišljenim zakonom in uredbam ne bo več mogoče ne ustaviti ne odpraviti, preostane samo še druga pot, po kateri naj se državnemu uslužbenstvu ob dvanajsti uri zagotovi možnost obstanka. To je: **takojšnje, današnji draginji ustrezno zvišanje plač in pokojnin.**

Stran z intervencijami!

Ze meseca julija je izdal ban banovine Hrvatske, dr. Ivan Šubašić, naslednjo naredbo, ki je tudi izven Hrvatske vzbudila splošno pozornost in izzvala prav tako splošno pohvalo vseh pošteno mislečih državljanov.

»Neozdravljiva rana javne uprave so različne intervencije, ker po eni strani ponižujejo ugled in avtoriteto uradnikov zaradi sumnje, da tudi oni sodelujejo pri zaslužkih poklicnih posrednikov, na drugi strani pa otežujejo, pogostoma pa celo onemogočujejo izdajanje odločb skladno z zakonom in ljudskimi koristmi. Uradniki morajo biti pri svojem delu strogo objektivni in se držati samó zakonov. Da bi uradništvo v izdajanju odločb zavaroval pred škodljivimi vplivi raznih posredovanj in da bi stranke prišle hitreje do odločb o svojih prošnjah in to brez intervencij, odrejam:

1. Najstrože prepovedujem uradnikom in nameščencem, da pri svojih tovariših posredujejo za kogar koli in iz kakršnega koli razloga. Uradnik, pri katerem bi kak drugi uradnik poskušal intervenirati, mora posredovanje takoj odbiti z opozorilom na to mojo naredbo in takoj o storjenem poskusu posredovanja pismeno obvestiti svojega predstojnika, ki mora to pismeno poročilo predložiti disciplinskemu predstojniku uradnika — posredovalca, da ukrene potrebne korake. Z vso strogošjo je nastopiti proti uradniku, glede katerega se ugotovi, da ni zavrnil posredovanja drugega uradnika.

2. V vseh primerih, kadar posredujejo pravni zastopniki, pooblašeni po obstoječih zakonskih predpisih za take posle, je treba od njih zahtevati, naj predložijo podpisano pooblastilo, in ga priložijo spisu, osebno intervencijo

pa zaznamovati na spisu samem in označiti datum.

3. Posredovanja političnih osebnosti, katere to delajo v interesu ljudstva, čigar zaupanje uživajo, smejo sprejemati samó oddelni predstojniki oziroma šefi uradov. Če bi se kdo izmed političnih osebnosti obrnil naravnost na uradnika — referenta, je le-ta dolžan posredovalca napotiti na predstojnika oddelka oziroma na šefa urada.

Intervencije kakršne koli vrste za inozemce (državljanstvo, zaposlitev, bivanje, koncesije itd.) se ne morejo smatrati za posredovanje v korist ljudstvu in je s takimi intervencijami treba ravnati, kakor je določeno pod 2. oziroma 4. Kot načelo mora sploh veljati, da se glede posredovanja za inozemce upošteva samo na zakonu in obstoječih predpisih utemeljeno posredovanje njihovega konzularnega zastopstva, ker je le-to brezplačno.

4. Intervencije zasebnikov se ne smejo dopuščati v nobenem primeru, proti uradniku pa, ki bi taka posredovanja sprejel, se mora postopati disciplinsko, ko se ugotovi tak primer.

5. Da bi se doseglo, da bodo vse intervencije postale nepotrebne, naročam, da se vsi predmeti, zlasti pri vseh oddelkih banskega oblastva, morajo reševati kar najhitreje in strogo po zakonu. Predstojniki oddelkov morajo preko šefov odsekov nadzorovati, da bo vsak referent popolnoma ažuren. Če bi se posli ne mogli dovršiti v določenih uradnih urah, je treba po potrebi za posameznike ali cele oddelke po-

daljšati uradni čas in paziti, da se bo vsakdo brez izjeme točno držal predpisanih uradnih ur.

K tej prepotrební naredbi dostavlja zagrebški »Naš glas« naslednje besede: »Čeprav ni gotovo, ali bo ta mestna naredba zadela prave krivce in vsaj za prihodnje onemogočila nevarno in nedostojno ravnanje raznih nesolidnih ljudi, zaradi česar so največ trpeli pošteti in vestni uradniki, je treba odobriti ta ukrep kot zavarovalno sredstvo proti intervencionistično-korupcijski kugi, ki ogroža naše javno življenje. Javni nameščenci morajo z vsemi močmi podpreti bansko oblastvo pri njegovem naporu za ozdravljenje naše javne uprave, ker bo v čistem ozračju tudi zanje lažje.«

Mislimo, da veljajo prednje besede, prav tako pa tudi vsa spredaj objavljena banska naredba, za vse kraje naše države.

Javno uslužbenstvo bo z veseljem pozdravilo, če bi se posrečilo že v kali zatreti in docela onemogočiti vsak poskus izvenuradnega vplivanja na izvrševalce javne uprave in če se prepreči sleherna možnost v zakonu neutemeljenih, nepotrebnih in javnosti škodljivih intervencij. Vsak pošten državni uslužbenec, ki hoče svojo dolžnost izvrševati res pravično, objektivno in po zakonskih predpisih brez oziranja na levo ali desno, komaj čaka na dobo, ki bo tudi v praksi izvedla soglasno zahtevo vseh poštenih državljanov:

Stran z intervencijami!

Zahteve upokoјencev

Ze zadnjič smo na kratko omenili delo zastopnikov upokoјenjskih društev v Beogradu, danes pa hočemo podrobneje opisati delovanje teh upokoјenjskih delegatov, ki so se sestali dne 14. avgusta v Beogradu in v prihodnjih dnevih obiskali več ministrstev, kjer so predložili svoje zahteve.

Zastopana so bila društva držav. upokoјencev iz Ljubljane, Zagreba, Sarajeva, Banjaluke in Splita ter Udruženje penzionera v Mladenovcu. Kdaj se je to zadnje društvo ustanovilo, nam ni znano.

Na sestanku teh zastopnikov so naglasili, da je treba čimprej razširiti zadnjo uredbo o izrednih draginjskih dokladah tudi na upokoјence, obenem pa spremeniti uredbo o osebni in rodbinski dokladi za upokoјence od 8. marca 1940. Tudi naj bi se razčistil spor med zagrebškim in splitskim upokoјenjskim društvom. To se je tudi posrečilo in je bil s tem spor izravn.

V kabinetu finančnega ministra je zastopstvo dobilo pojasnilo, da je uredba od 8. marca 1940. že spremenjena in da bo v najkrajšem času objavljena. Uredbe o izredni draginjski dokladi pa ni mogoče razširiti na upokoјence, ki sicer itak dobe za vsakega otroka po 50 din izredne doklade na mesec. Pač pa naj društva vložijo prošnjo na finančno ministrstvo, naj bi določbe o izredni dokladi v celoti veljale tudi za upokoјence.

Zastopniki upokoјenjskih društev so nato določili predloge, ki naj se izroče posameznim ministrstvom. To je predvsem zahteva, da naj se vsi staro-upokoјenci razvrstijo po uradniškem zakonu iz leta 1923, nato naj se pa prevedejo na zakon iz leta 1931. Kuluk naj se odpravi za upokoјence, enako tudi 1% izredni doprinos k uslužbenškemu davku. Rodbinskim upokoјencem naj se prizna in naknadno izplača tista draginjska doklada, ki jim gre po odločbi državnega sveta skladno z višino pokojnine rajnkega moža oz. očeta, ne pa, kakor se običajno dogaja, po višini odmerjene rodbinske pokojnine.

Ob upokoјitvi uslužbencev naj se hkrati takoj uredi pokojnina. Mlajši upokoјenci naj se po potrebi reaktivirajo. Upokoјenci (kakor tudi aktivni uslužbenci), ki razen plače oziroma pokojnine nimajo nepremičnin, naj se oproste plačevanja šolnine in banovinskih doklad. Tudi od položajne doklade naj se ob upokoјitvi odmeri enak odstotek za pokojnino kakor od plače. Če to ni mogoče, naj se prizna vsaj za deset efektivnih let 50 % položajne doklade, za 20 let 60 %, za 25 let 70 %, za 30 let 80 %, za 35 efektivnih službenih let pa 95 %. Če sta mož in žena oba upokoјenca, naj se obema prizna osebna pokojnina, prav tako kakor če je eden upokoјenec, drugi pa še aktiven. Tudi naj se upokoјencem priznava osebna doklada ne glede na to, koliko dohodkov imajo na mesec od premoženja ali osebnega dela.

V gradbenem ministrstvu so odposlanci prosili, naj se za upokoјence odpravi plačevanje kuluka, če pa to že ne bi šlo, naj se vsaj odpravi za tiste, ki so stari nad 55 let. Gradbeni minister je obljubil, da bo rešil to vprašanje v zadovoljstvo upokoјencev. Prav tako so ministru dr. Kreku predložili upokoјenci prošnjo, naj se zavzame v ministrskem svetu, da se tudi upokoјencem prizna izredna draginjska doklada kakor aktivnim. Tudi za odpravo 1% izrednega doprinosu so prosili. Minister jim je v vsem obljubil popolno podporo.

Prav tako so odposlanci prosili za podporo ministra za socialno politiko, kar je ta obljubil rekoč, da to že po naravi stvari same spada v krog njegovih dolžnosti. Tudi je obljubil, da bo skušal prečanske invalide v gmotnem oziru popolnoma izenačiti z drugimi vojnimi invalidi v državi.

Končno so odposlanci spredaj navedenih upokoјenjskih društev vnovič izvolili zagrebško društvo, naj tudi za naprej vodi skupne posle za vse tako imenovane »banovinske« organizacije upokoјencev.

V pojasnilo

Že nekajkrat smo opozorili svoje cenj. naročnike na velike gmolne težave, v katerih se zaradi izrednih gospodarskih razmer nahaja tudi »Naš glas«. Navedli smo, da so se od pomladi doslej samo tiskarski stroški zvišali za 30 %, da so se izredno povišale pošne pristojbine (deloma celo do 100 %) in da se je bati še novih zvišanj. Zlasti smo tudi poudarjali, da nam malomarni in nevestni naročniki dolgujejo — za naše tesne razmere — naravnost ogromne vsote, kar je glavni razlog za današnje kritično stanje lista. Navzlic neprestanim prošnjam in pozivom od večine teh zaostankarjev ni bilo mogoče izterjati dolgovi. Zaradi stalno rastoče draginje in neprestanega poslabšavanja našega gmotnega položaja pa ni mogoče zvišati števila naročnikov, nasprotno: celo posamezni stari, dolgoletni naročniki odpadajo, mnogo zvestih prijateljev nam je pa že pobrala smrt.

»Naš glas«, ki nima razen naročnine nobenih drugih rednih in stalnih dohodkov, ki nima nobenih fondov ali zalog, trajno ne bi mogel vzdržati. Ker pa vemo, da ogromna večina naročnikov in drž. uslužbencev in upokojenecv v Sloveniji želi, da list izhaja še naprej, je treba ukreniti, kar je mogoče, da se listu zagotovi obstoj. Potrebni so zaradi tega radikalni ukrepi.

Konzorcij je obravnaval vse možnosti, upošteval tudi posamezne redke pobude naročnikov in ugotovil, da listu ni mogoče za trajno skrajšati obsega, niti mu zvišati naročnine, niti ga pretvoriti v mesečnik, ker bi vse to nadaljnjemu obstanku lista škodovalo. Zato se je odločil za edini izhod, ki more vsaj zaenkrat nekoliko odpomoči.

Kakor današnja bo do nadaljnjega vsaka številka z datumom 15. dne v mescu izšla samo na dveh straneh, toda v dosedanjem formatu. Če bo slučajno nastala potreba, da se objavi nujno aktualno gradivo, bo seveda ta omejitev odpadla. Skrčenje obsega vsake druge številke ostane zaenkrat toliko časa v veljavi, dokler se naše gospodarske razmere tako ali tako ne izboljšajo.

Pričakujemo, da bodo vsi uvideni naročniki spoznali nujnost in neodklonljivost te odločitve, ki bo — to trdno upamo — samo začasna, a bo poleg še drugih raznih varčevalnih ukrepov pomagala listu prebroditi današnje hude razmere. Da se »Našemu glasu« omogoči kar najživahnejše delovanje in napredovanje, naj pa vsi drž. uslužbenci in nameščenci sodelujejo po svojih močeh, redno plačujejo naročnino, se naročajo na list, ga širijo in priporočajo tovarišem. Tako bomo mogli ohraniti list tudi preko stiske današnjih izjemnih časov.

KONZORCIJ »NAŠEGA GLASU«.

Vestnik

Iz uprave lista. Pod tem naslovom piše ljubljanski »Slovenski poštar« med drugim: »Če 900 naročnikov »S. p.« nima potrebe ali volje sodelovati v svojem listu, zakaj bi delal en sam človek tlako za vse? Izdajatelj lista bo izpolnil svojo obveznost, ker so plačali nekateri naročniki že do konca leta, potem se bô pa poslovil. — Nekateri idealni tovariši hočejo vzdržati list s prostovoljnimi prispevki. Nekaj takih darov smo že registrirali, sedaj sta pa poslala za tiskovni sklad še... — Zaostankarjev je še nekaj. Z zadnjo številko smo terjali 97 prejemalcev lista za zaostalo naročnino. Polovica je plačala, drugi se ne zmenijo. Nekateri so plačali, hkrati pa odgovadali. Nekateri so samo vrnili list (6, 8. ali 10. številko šele, namesto že prve, če niso nameravali plačevati), plačali pa nič.« — Tudi pri nas niso razmere prav nič boljše tako glede sodelovanja in števila sodelnikov, kakor tudi glede plačevanja naročnine. V tem pogledu smo celô še na slabšem, saj je odstotek zaostankarjev, ki končno vendarle poravnajo svoj dolg, še mnogo, mnogo manjši kakor med naročniki »S. p.«. O kakih idealnih tovariših s prostovoljnimi prispevki za tiskovni sklad »Našega glasa« pa doslej uprava še nič ne ve.

Omejitev stanovskega glasila. Zaradi zvišanja tiskarskih stroškov in splošne podražitve je ljubljanska sekcija JUU sklenila svoje glasilo, tednik »Učiteljski tovariš«, za toliko skrajšati, da bo v tekočem poslovnem letu izšlo samo 40 števk. Ta redukcija je bila potrebna, da se doseže ravnotežje med dohodki in zvišanimi izdatki za tisk itd. Učiteljstvo je to potrebno skrčenje svojega stanovskega glasila brez ugovora in s polnim umevanjem odobrilo.

Nov grob. V Ljubljani je dne 8. septembra nagle smrti umrl upokojeni višji sodni oficijal Ivan Rozman. Pokojnik si je v teku svojega dolgoletnega službovanja pri raznih sodiščih po deželi, nazadnje pa pri ljubljanskem državnem tožilstvu pridobil lepo število prijateljev in znancev. V pokoju je bil dobrih dvajset let. Pokojni Rozman se je vselej zelo živahno za-

nimal za stanovsko organizacijo, tudi za naš list, čigar zvest naročnik je bil. Udeleževal se je tudi kot pisec humorističnih in resnih zgodb iz uradniškega življenja. Mnogo se je ukvarjal z ribiškim športom. Blagega pokojnika ohranijo vsi, ki so ga poznali kot dobrega tovariša in značajnega človeka, v najlepšem spominu. N. v. m. p.!

Naši prejemki v odstotkih. Od vseh aktivnih državnih uslužbencev jih 67,42 % prejema od din 23,5 do din 43,— prejemkov na dan. Od din 52,— do din 83,— na dan zasluži 25,29 % vseh aktivnih uslužbencev, komaj 6,04 % zasluži vsak dan od din 96,— do din 134,—, a samô neznatna manjšina 1,24 % uslužbenstva zasluži po din 164,— do din 250,— na dan. Seveda so vse te plače dejansko še za približno 7—8 % nižje, ker toliko znašajo razni zakonski odtegljaji za davek, pokojninski sklad itd. — Če s temi revnimi dohodki primerjamo prejemke zasebnega uslužbenstva, mora vsak objektivni opazovalec potrditi, da položaj državnega uslužbenstva ni prav nič zavidenja vreden, in da je naravnost nerazumljivo, kako morejo zlasti uslužbenci z nižjimi prejemki, katerih je pa največ, sploh s temi zneski vzdrževati sebe in svoje družine.

Povišanje plač podčastnikom. Z uredbo ministrskega sveta o spremembi in dopolnitvi zakona o ustroju vojske in mornarice so bili povišani tudi prejemki podčastnikom in sicer narednikom-vodnikom I. II. in III. razreda, nadalje narednikom I. in II. razreda in podnarednikom I. in II. razreda. Povišale so se jim plače in priznale osebnostne mesečne draginjske doklade, vse od 1. aprila 1941.

Zakaj izjeme? Po zadnji uredbi o izrednih dokladah so dobili skromno zvišanje razen definitivno nastavljenih pragmatičnih uslužbencev tudi proračunski dnevnicaarji in še nekatere vrste drugih začasnih uslužbencev, ki so pa posebej navedeni v uredbi. Vsi ostali uslužbenci pa izredne doklade ne prejemajo. Tako so izvzeti od tega itak skromnega zvišanja tudi začasni davčni izvrševalci, ki svojih nagrad ne prejemajo iz rednega državnega proračuna, temveč iz posebnega sklada, ki se zbira iz dohodkov od eksekutivnih stroškov. Ker pač v uredbi

niso izrečno navedeni med uslužbenci, katerim gredo izredne doklade, teh niso prejeli. Storitveni so pa že bili koraki, da se v fin. ministrstvu izposluje pristonek, naj se izredna doklada prizna tudi tem začasnim uslužbencem, ki tako že spadajo med najslabše nagrajene državne nameščence.

Zvišanje števila učiteljskih kandidatov. Ker se je zaradi raznih določb glede omejitve sprejemanja učencev na učiteljska v zadnjih letih število učiteljskih kandidatov zelo skrajšalo, da preti veliko pomanjkanje učiteljstva, je izšla nedavno uredba o izjemnem sprejemanju učencev v V. razred učiteljske in o skrajšanju letošnjega šolskega leta. Po tej uredbi se smejo vpisati letos v peti razred učiteljske tudi absolventi srednjih šol, ki so z uspehom opravili višji tečajni izpit. Zanje bo trajal pouk do 15. maja 1941. in sicer po posebnem načrtu prosvetnega ministristva. Prav tako določa uredba, da letošnji učenci V. razreda učiteljske dovrše ta razred že 22. decembra 1940., nakar bodo v januarju 1941. pripuščeni k učiteljskemu diplomskemu izpitu. Za Ljubljano je določenih 40 maturantov srednjih šol, enako število tudi za Maribor.

Obleke kemično čisti, barva, plisira in lika tovarna J. O. S. REICH.

Žrtev težke in odgovorne službe

Dne 20. avgusta proti večeru je tragično preminul naš tov. Tomaž Lampe, izvršilni organ okrajnega sodišča v Logatcu. Vračajoč se po uradnem poslu iz Žirov v hudem nalu tako, da je bil že zasilni most čez potok v nevarnosti, je preslišal opomin obmejnega stražnika, da je prehod čez most nevaren. Prevelika vestnost v službi ga je pahnila v mrzle valove hudurnika, kjer je našel prerano smrt.

Pokojni Lampe je bil šele komaj eno leto v sodni službi, pa vendar je bil zelo priljubljen pri predstojnikih ter tudi med ljudstvom. Bil je pošten, vesten in vljuden. Priljubljen je bil pa tudi med svojimi tovariši, kar je pričala mnogoštevilna udeležba pri njegovem pogrebu v soboto 24. avgusta. Društvo sodnih izvršiteljev je zastopal častni predsednik g. Ivan Stavec iz Ljubljane.

Pokojnemu tovarišu ohranimo trajen spomin, sorodnikom pa izrekamo naše najgloblje sožalje.

Tovariši.

Upokojenec

Pokojnina in podpore hčerâ. Ponovno opozarjamo naše bralce, da imajo neomozgane hčere tistih državnih uslužbencev, ki so kot aktivni uslužbenci ali kot upokojenci doživeli dan 1. aprila 1931. (ko je stopil v veljavo sedanji uradniški zakon), pravico do rodbinske pokojnine po pokojnem očetu. Edini pogoj je, da so samske in da niso v državni ali samoupravni službi. Hčere uslužbencev ozir. upoko-jencev, ki so pa umrli že pred 1. aprilom 1931., za katere torej ne veljajo predpisi sedanjega uradniškega zakona, pa načeloma nimajo pravice do rodbinske pokojnine, če so polnoletne. Izjemoma se jim more pokojnina priznati edinoletno, če so za vsako pridobitno dele popolnoma nesposobne in če nimajo nobenega premoženja niti dohodkov. Zahteva se pa res absolutna delazemožnost. — Takim hčeram, ki po zakonu nimajo pravice do rodbinske pokojnine, se pa more od 1. aprila 1940. dalje po členu 7. uredbi od 8. marca 1940., M. s. št. 319, priznati posebna podpora, največ do 500 din na mesec (brez doklad). Pravico do podpore imajo take hčere, če nimajo drugih sredstev za

vzdrževanje in niso v javni službi. Podpora uživajo do smrti, če izpolnjujejo pogoje.

Zakasnitve nakazil prvih pokojninskih prejemkov. Splošno znano je med državnimi uslužbenci neprijetno dejstvo, da je treba po upokojitvi čakati dolgo časa na izplačilo prvih pokojninskih prejemkov. To izplačilo se mnogokrat zavleče tudi za več mesecev, tako da pridejo prizadeti v skrajno mučen položaj, ker so jim bili aktivni prejemki ustavljeni, pokojninskih pa še ne dobe. — Kje je krivda za te mnogokrat docela nerazumljive zakasnitve? Časih je krivo počasno uradovanje zadnjega uslužbenčevega nakazovalca in osrednjih uradov tistega resora, drugič spet zastane upokojitveni spis pri glavni kontroli, ki zahteva različna pojasnila, razne dokazilne listine itd. Toda tudi, ko je pokojnina že odmerjena in je že izdalo finančno ministristvo plačilni nalog pristojni blagajni, se večkrat izplačilo ne more izvršiti, ker urad, pri katerem je upokojeni bil upokojen, ne pošlje pravočasno obvestila, kdaj je bil upokojeni razrešen službe, niti ne predloži denarnih podatkov zanj. Brez teh pa finančna ali železniška direkcija ne more izvršiti plačilnega naloga, ker sploh ne vé, kaj pripada novemu upokojencu in kakšne odtegljaje, odbitke itd. ima. — Da se končno vendar že preneha s temi zakasnitvami, bi bilo treba, da prav v vseh uradih obravnavajo take spise z največjo pospešenostjo in brez nepotrebnih formalnosti. Pri tem naj bi se aktivni uradniki, ki imajo posla s temi zadevami, spomnili, da bodo nekoč tudi sami upokojenci in da jim prav gotovo ne bo ljubo, če bodo morali na priznanje in nakazilo prve pokojnine čakati po več mesecev brez sredstev za življenje. Zato: malo več socialne zavesti in tovariškega čustvovanja!

Socialna politika

Učiteljska samopomoč. Dne 8. septembra je bil v Ljubljani izredni občni zbor zadruge Učiteljske samopomoči, ki spada med največje dobrodelne ustanove slovenskega državnega uslužbenstva, saj ima preko 2600 članov. Občni zbor zadruge je vodil predsednik g. Ivan Kocijančič, ki je po uvodnih formalnostih utemeljil potrebo izrednega občnega zbora. Pri tem je poudaril, da se mora zadruga po določbah zakona o gospodarskih združenjih preosnovati in v ta namen spremeniti pravila. Pri tem so se morala pravila tako prilagoditi novim predpisom, da so ostale vse pravice starih članov neokrnjene, obenem pa, da je ostal značaj zadruge izrazito dobrodelen in ne-sebičen. Zborovalci so podrobno obravnavali predlagana nova pravila in jih ponekod tudi spremenili. Med drugim so določili, da se lahko občni zbori sklicujejo kjerkoli v Sloveniji, prav tako so pa spremenili določbe o izplačevanju posmrtnin in izterjevanju zaostankov.

Zadružne vesti

Otvoritev novega zadružnega poslopja. Dne 1. septembra so v Cafovi ulici št. 5 v Mariboru svečano odprli novo poslopje Nabavljalne zadruge uslužbencev drž. železnice. K blagoslovitvi so se zbrali zastopniki oblastev, odposlanci železničarskih društev in zadružnih ustanov. Zvezo nabavljalnih združenj je zastopal g. Ivan Deržič. Predsednik ljubljanske železničarske nabavljalne zadruge g. Kelbel je pozdravil udeležence in na kratko orisal delovanje zadruge za izpolnitev svojih nalog. Po blagoslovitvi poslopja, ki je stalo približno tri milijone dinarjev in ima štiri nadstropja, so si udeleženci ogledali novo močno stavbo, v kateri bo lepa prodajalna za zadrugo, zadružna restavracija in več stanovanj.

PORAVNAJE
NAROČNINO!

Priporočamo trdko
M. TIČAR
LJUBLJANA
za nakup pisarniških
in šolskih potrebščin

HRANILNI IN POSOJILNI KONZORCIJ

Kreditna zadruga državnih uslužbencev
v Ljubljani, Gajeva ulica št. 9 — v lastni hiši

Najstarejša kreditna zadruga v Jugoslaviji, ustanovljena leta 1874.
Poštni čekovni račun št. 10.681. Telefon št. 3413.
Posojila do Din 10.000 — vsem javnim nameščencem
po 7% proti zasnambi na plačo na prvem mestu in poroštvo.

Zadruga državnih uslužbencev za nabavo potrebščin, r. z. z o. z.

Ljubljana, Vodnikov trg št. 5 • Telefon št. 4421

DRŽAVNI USLUŽBENCI! Vaša nakupovalnica mora biti edino zadružna prodajalna. V zalogi ima vedno sveže špecerijsko blago. Dostava na dom brezplačna. Preskrbuje kurivo, posreduje nakup manufakturnega blaga. Na zalogi ima vsakovrsten porcelan, emajlirano kuhinjsko posodo, jedilni pribor, ki ne rjavi itd.

Širite zadružno misel med svojimi tovariši!